

17. navadna nedelja C

*Prosíte in vam bo dano! Iščite in boste našli!
Trkajte in se vam bo odprlo!
Nebeški Oče bo dal Svetega Duha tistim,
ki ga prosijo. (Lk 11,9.13)*

Prvo berilo

1 Mojzes 18,20-32

Tiste dni je Gospod rekel: "Vpitje iz Sódome in Gomóre je res silno in njihov greh je izredno težak. Stopil bom dol, da vidim, ali so res počeli vse tisto, o čemer govori vpitje, ki prihaja do mene, ali ne. Zvedeti hočem." Moža sta se obrnila in odšla proti Sódomi, Abraham pa je še stal pred Gospodom. Abraham je pristopil in rekel: "Ali boš res pokončal pravičnega s krivičnim vred? Mogoče je v mestu petdeset pravičnih ljudi. Ali boš tudi té pokončal in ne boš prizanesel kraju zaradi petdesetih pravičnih, ki so v njem? Naj ti ne pride na misel, da bi ti stóril kaj takega, da bi pobil pravičnega s krivičnim vred, da bi se enako zgodilo pravičnim kakor krivičnim! Naj ti ne pride na misel! Ali ne bo sodnik vse zemlje ravnal pravično?" Gospod je rekel: "Če najdem v Sódomi petdeset pravičnih med meščani, bom prizanesel vsemu kraju zaradi njih." Abraham pa je rekel: "Glej, jaz, ki sem prah in pepel, sem si dovôlil govoriti z Gospodom. Mogoče jih petdesetim pravičnim manjka pet, ali boš zaradi teh petih uničil vse mesto?" Rekel je: "Ne bom ga uničil, če jih tam najdem petinštirideset." Pa je spet spregovoril in mu rekel: "Mogoče se jih tam najde štirideset." Odgovóril je: "Ne bom stóril tega zaradi teh štiridesetih." Pa je rekel: "Naj se Gospod ne jezí, če govorim; mogoče se jih tam najde trideset." Rekel je: "Ne bom stóril tega, če jih najdem trideset." Rekel je: "Glej, dovolil sem si govoriti z Gospodom; mogoče se jih tam najde dvajset." Rekel je: "Ne bom jih uničil zaradi teh dvajsetih." Abraham je rekel: "Naj se Gospod ne jezi, če spregovorim še tokrat: Mogoče se jih tam najde deset." Odgovóril je: "Ne bom jih uničil zaradi teh desetih."

Drugo berilo

Kološanom 2,12-14

Bratje m sestre, s krstom ste bili pokopani skupaj s Kristusom, v njem ste bili tudi obujeni po veri v delovanje Boga, ki ga je obúdil od mrtvih. Skupaj z njim je oživil tudi vas, ko ste bili mrtvi zaradi grehov in zaradi neobrezanosti svojega telesa. Odpústil nam je vse grehe in izbrisal zadólžnico, ki se je s svojimi določbami glasila proti nam. Odstranil jo je iz naše srede in jo pribil na križ.

Nekoč je Jezus na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: "Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence." Rekel jim je: "Kadar mólite, recite: Oče! Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Naš vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne in odpústi nam naše grehe, saj tudi mi odpuščamo vsakomur, ki nam je dolžan, in ne daj, da pademo v skušnjavo!"

In rekel jim je: "Kdo izmed vas, ki ima prijatelja, bo prišel opolnoči k njemu in mu rekel: 'Prijatelj, posodi mi tri hlebe kruha, kajti k meni je s potovanja prišel prijatelj in mu nimam s čim postreči,' in mu bo oni znotraj odgovóril: 'Ne nadleguj me! Vrata so že zaprta in moji otroci z menoj v postelji, ne morem vstati in ti dati.' Povem vam: Če ne bo vstal in mu dal zato, ker je njegov prijatelj, bo vstal zaradi njegove nadležnosti in mu dal, kolikor potrebuje.

Tudi jaz vam pravim: Prosíte in vam bo dano! Iščite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo! Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu bo odprlo. Ali je med vami oče, ki bo dal svojemu sinu kačo, če ga bo prosil za ribo? Ali mu bo dal škorpijona, če ga bo prosil za jajce? Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo."

V razmislek

Današnji evangelijski odlomek je sestavljen iz treh ločenih delov – molitve Očenaš, prispodobe uslišanja prošenj in povabilo k molitvi v zaupanju na uslišanje.

Na prošnjo njegovih učencev: "Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence", jim odgovori z molitvijo "Očenaš". Z molitvijo, ki je dozorela iz Jezusovega življenja, razmišljanja in Jezusovih molitev in ki odraža njegove najbolj osebne, intimne izkušnje z Bogom. Te izkušnje so razvidne tudi iz nagovora "Abba" – Oče in odražajo Jezusov pogled na Boga.

V nadaljevanju je še bolj jasno, da je Jezusu bistvena notranja molitvena drža.

Moliti pomeni, v začetku reči "Ja in amen" ('Naj bo tako'). To pomeni, da s hvaležnostjo in odobravanjem pritrđimo našemu svetu in njegovim življenjskim priložnostim z "ja in amen", ker ga občutimo kot od Boga podarjenega in sprejetega in ga kot takega tudi vedno znova izkusimo. Molitev je pritrđitev veri, upanju in ljubezni, življenju v celoti, veselju ter bratstvu. Moliti pa tudi pomeni, da Boga jemljemo tako resno, da ga soočimo z vsem trpljenjem in umiranjem, z vso stisko in nepravičnostjo v iskanju, prošnjah, trkanju in vpitju in da od Njega pričakujemo odgovor. Moliti pomeni, videti protislovje med od Boga želenim, dobrim in odrešujočim stvarstvom in pogubno resničnostjo in skušati zdržati to protislovje. To pomeni – kar je že podoživel Abraham v prvem berilu – pogovarjati se z Bogom in ne odnehati, dokler ne pridemo do "Ja in amen" v odnosu z Njim in do "Ne" v posvetnih in nečloveških odnosih. Molitev je vedno znova preizkus zaupanja kot odgovor na Božjo obljubo, da Njegova zvestoba traja vse do danes in ne nazadnje želi biti prošnja Bogu za Njega samega, za izkušnjo Njegove prisotnosti, ki šele nato omogoči naš "Ja".

Če merimo po tej molitveni drži, h kateri smo povabljeni, se pojavijo vprašanja v oziru na našo molitev:

- Ali se pogovarjamo z Bogom o naših lastnih življenjskih izkušnjah?
- Ali nabiramo zaloge moči v trenutkih zdravja in sreče za težke trenutke preizkušenj?
- Ali molimo kot celostni "prisotni" ljudje – s telesom, dušo in duhom?

Le kadar se bo naša molitev izkazala, da se z njo lahko spopademo z življenjem in da nam omogoča življenje, bomo pri njej vztrajali. Potrudimo se za to, tako kot najbolje znamo, vse ostalo pa je Božji dar.